

KYSTFISKERI I SVERIGE

skrevet af Finn Nielsen

lørdag, 15 april 2006

Selvom jeg føler mig som den sidste dansker, der manglede at prøve dette fascinerende kystfiskeri, så vælger jeg nu at skrive om det alligevel. For jeg skal bare tilbage og prøve det igen, og det kan kun gå for langsomt.

Når jeg vælger at starte med, at jeg sikkert var den sidste dansker, så er det fordi jeg så tit har hørt fra lystfiskere, der har prøvet det og fra de mange artikler omkring samme. Men måske også fordi, at det eneste der sådan lige umiddelbart adskilte mig fra Danmark (ud over de sublime kyststrækninger) var, at flaget i Skåne ikke havde det hvide kors i midten, men det gule kors.

Der var simpelthen danskere overalt! Jeg tror ikke jeg overdriver, hvis jeg taler om mellem 200 og 300 lystfiskere fra Danmark, som sammen med et noget mindre antal fra Sverige, prøvede lykken med de svenske havørreder.

Når jeg bare skal tilbage for at prøve det igen, var det såmænd ikke på grund af fangsterne, for der havde vi ikke heldet med os i nogen væsentlig grad, i særdeleshed ikke vejrliget. Det kan man jo ikke ændre på, men så kan man jo udforske en langt større del af kysterne, end ellers. Men fisk blev det nu til på vores hold, så det var nu ikke så ringe endda, også selv om de "kendte" i området fra såvel Sverige som Danmark klagede over, at det var en ringe weekend.

At jeg vil tilbage for at prøve det igen – snarest!, så er det fordi naturen er fantastisk. Kysterne indbyder nærmest overalt til et sublimt fiskeri med såvel spin som flue, (vadning kan ofte være lidt problematisk). Sidste men ikke mindst er det altså nogle store fisk, der "render" rundt meget tæt på kysten, også selv om en del af dem er "fallerter", som nedfaldsfiskene kaldes på svensk – alt det skal jeg vende tilbage til.

Resten af denne artikel vil for det meste blive fortalt i billeder, da jeg syntes de fortæller og sætter en streg under, hvad jeg mener med ovenstående...

12 mand stærk var vi tre dage i Sverige fra den 01. april og til 03. april, nærmere betegnet i Brantevik, hvilket sikkert ikke lyder så bekendt. Cirka fem kilometer syd for Simrishamn ligger Brantevik, hvor vi var installeret i to meget fine hytter, udlejet af turistbureauet i Simrishamn. Brantevik er en lille landsby i dag, hvor fiskeriet i sin tid har været hovederhvervet, nu er det turismen.

Den ene "hytte" i Brantevik, billedet er taget fra strandbredden, så tæt ligger det på kysten.

Når jeg så lige drejer mig til højre fra samme sted, ser man denne pragtfulde udsigt med revet.

Men når navnet Simrishamn nævnes, så er der sikkert en del, der ved hvor vi er. Området omkring og Simrishamn er verdenskendt for sit trolling fiskeri. Havnen i Simrishamn, her handler alt simpelthen om trolling fiskeri efter laks og havørred. Her sejler man blandt andet nord på og fisker i Pukaviken, der hvor det nu er tilladt – her løber legendariske Mörrumsåen jo ud.

Indvejningen i havnen ved Simrishamn

Havnen er fyldt med trolling både

Et "rederi" er klar til søsætning i havnen

"Rederiet" søsættes, klar til storlaks

Simrishamn er "mekkaet" for laksfiskende trolling fiskere - havnen syder af "rederier" fra nær og fjern. Men nu til det som det hele handlede om...

Kysterne og ikke mindst naturen er meget forskellig og ikke mindst storslået i Sverige. Der er et eller andet fascinerende over de store klipper og sten. Sten der i vandet kan være svære at vade hen over, ikke mindst når de er på størrelse med en campingvogn! Så må man altså udenom.

Om fredagen hvor vi ankom blev der fanget lidt "fallerter" og et par undermålere på knap 50 cm (husk at i Sverige er mindstemålet 50 cm), fisk der var i en glimrende kondition. En af gutterne lykkedes det at kroge en meget stor fisk helt ude i kastet.

At den var stor fik han syn for, da den øjeblikkelig satte i et stort spring ud af vandet, hvilket desværre også fik den konsekvens, at fisk og blink landede hver for sig. Fisken blev vurderet til omkring 90 cm. Netop i dette område, er der i februar landet havørreder på omkring ti kg.

Lørdag stod vi op til det mest pragtfulde sommervejr, men ikke fiskevejr. Nul sekundmeter (den Skånske vimpel hang lodret ned af flagstangen) og så sol fra en skyfri himmel. Sådan fortsatte hele lørdagen og lad det være sagt med det samme, der blev fanget en undermåler.

Men vi fiskede nu heller ikke så meget, hurtigt blev vi enige om, at vi skulle udforske kysten og lære det at kende til en anden gang. Bevæbnet med kort over området og så i øvrigt alt fiskegrejet (man vidste jo aldrig) drog vi ud i det sydsvenske kystlandskab.

Vores udforskning af kysterne strakte sig fra Kivik, et godt stykke nord for Simrishamn og så syd over Ystad og til Trelleborg. Det var en stor oplevelse. Vi stoppede mange steder og tog billeder af området, talte med lokale - det var ofte danskere :0)) - og fandt vi et sted med lidt søbrise, som der trods alt var nogle steder, fiskede vi stedet af.

Et af disse steder var det nordlige stop for vores udforskning af svenskekysten. Kivik er et utrolig flot område og her er der mange, der ynder at fiske, dog uden at det virker som en hemske, der er masser af fine pladser så langt øjet rækker.

Kivik...

Kivik var fantastisk. En smuk natur og det ene oplagte fiskested efter det andet. Det ene rev efter det andet, som perler på en snor. Man kunne vade langs revene og affiske dem en for en, som det se på billedet til højre.

Nederst til venstre har jeg fanget Lars Østergård Jensen fra turen, som lige tog sig en "hviler" på stenene, efter at have vadefisket flere rev af.

Det er en fordel, at man kan fiske direkte fra kysten eller vade lidt ud med eksempelvis fluestangen. Bemærk båden i baggrunden, de fisker ind mod kysten - fiskene er ikke langt væk.

Nederst til højre ses netop enff disse joller, hvor lystfiskerne lader den drive hen over området, hvorefter de affisker et stort stykke vand. Ofte så man dem kaste ind mod land, igen en understregning af, at fiskene ikke er langt væk fra land.

Vik og Baskemölla...

Blot nogle få kilometer mod syd finder man så Vik og Baskemölla. Især Vik er speciel, for her er der mulighed for at alle kan fiske, såvel store som små, unge som gamle.

Her vader man nemlig ikke ud i vandet, så skal man da have flydering, redningsvest eller dykkerdragt på. Her er der dybt helt inde under klipperne, og derfor kan man såmænd tage en stol med og sætte sig ved kanten og fiske med bobleflåd og flue, eller med blink og kystwobler.

Dette sted er selvfølgelig godt besøgt af samme grund. Her kan hele familien fiske havørreder fra bredden uden, at man skal ud og vadefiske. Jeg vil dog anbefale familien, at de mindste har en redningsvest på, da der er meget dybt og ikke mindst megen strøm (strømmen i vandet advares der imod, flere drukneulykker har ramt området).

Her møder man også mange danske lystfiskere, såvel hardcore fluefiskere, som spinnefiskere mede blink og bobleflåd. Det var dog også stedet hvor vi måske mødte det største antal svenske lystfiskere.

Let og ubesværet fiskeri fra klipperne, her kan alle være med, store som små.

Flere steder var der pynter ud ved klipperne, her var det især fluefiskeren, der boltrede sig.

Her er grunden til at dette fiskeri kunne lade sig gøre, ca. tre meter fra kanten var dybden over tre meter.

Som nævnt var der mange lystfiskere på stedet, heriblandt en del danskere, oftest fluefiskere.

Simrishamn, Brantevik, Gislövshammer og Skillinge...

Som nogen måske vil huske, så er det netop disse fire steder, der nævnes i Jan Grünwalds bog; Havørred - spin og flue i saltvand, og det er ikke uden grund.

Længere mod syd, forbi Simrishamn og Brantevik, finder man Skillinge. Men før dette mellem Brantevik og Skillinge finder man virkelig en fin kyststrækning med mange forskelligheder, nemlig ved Gislövshammer. Det er en stor pynt, der indeholder en del rev og som kan rumme en del lystfiskere - især danskere oplevede vi - igen fordi det indbød til fluefiskeri.

Ved Skillinge var der meget fiskeri fra både tæt på land og ikke mindst fra flyderinge. I Skillinge er der en lille havn, hvor man kan søsætte sin lille gummiåb, som et par af gutterne på denne tur prøvede. Det giver sammen med flyderingene en god mulighed for at placere sig ved kysten i dette område og fiske ind mod land. Derimod var det lidt svære at fiske ordentlig fra land her.

Nørrekås...

Fra Skillinge går turen atter mod syd og nu kommer der et lille lækkert sted ved Nørrekås. Her er der omkring fem kilometer fint fiskeri med små rev og større pynter og vige, som skiftevis med ren sandbund, hvor man vader fint og mere klippefyldt vand, hvor det anbefales at man bruger vadestav (altid god at have med på svenskekysten!)

Trods vejrliget med sol fra en skyfri himmel og et spejlglat hav, så valgte vi denne dag at fiske her og blot nyde den mangeartede natur, i øvrig med flere andre

fra Danmark. Her var der også en del flyderingsfiskere, der afprøvede deres færdigheder med fluestangen.

Flyderingsfiskeri ved Nørrekås.

Store rev går vinkelret ud fra kysten, og man kan let vade langs dem, eller som her fiske med bobleflåd fra selve revet.

Det er nemt at vade her, hvor bunden ofte er plan med små sten og indimellem lidt sand.

Fiskehejrer var der mange af, og de fulgte os nøje, under vores vadning langs revet.

Örnahusen, Kyls Strand, Mälarhusen og Sandhammeren...

Fortsætter man langs kysten mod sydvest, kommer man til ovenstående steder.

Det er en kyststrækning, som pludselig ændrer sig væsentlig, da det nu mest er sand og atter sand. Der er tale om strande, deraf er der også flere "strandbade" på denne strækning. Der er utrolig meget strøm i vandet, og her advares der også mod badning, da der har været flere drukneulykker her. Billedet fortæller mere end ord om kystens udseende her.

Det er en kyststrækning, som pludselig ændrer sig væsentlig, da det nu mest er sand og atter sand.

Der er tale om strande som vi kender det på østkysten herhjemme, deraf er der også flere "strandbade" på denne strækning.

Der er utrolig meget strøm i vandet, og her advares der også mod badning, da der har været flere drukneulykker her.

Denne form for kyst strækker sig over knap ti kilometer.

Billedet fortæller mere end ord om kystens udseende her.

Kåseberga...

Sikkert et navn, der trods alt klinger lidt bekendt. Igen er det dem, der har læst Jan Grünwalds bog; Havørred - spin og flue i saltvand. Her er et af de meget omtalte steder Kåseberga. Her skifter kysten så karakter igen. Fra flade strande rejser baglandet sig pludselig op med store klinter, og deraf med en del pynter og rev.

Fra Kåseberga og mod vest i retning af Nybro-strand, er der det ene fine sted efter det andet. Strækningen er på tre til fire kilometer. Pynterne er så store, at fem lystfiskere snildt kan være ved samme pynt uden at genere hinanden.

Havnen i Kåseberga er godt besøgt af biler, der tydeligt tilhører lystfiskere, som fisker i området

Pynterne er som nævnt meget store, lige før vi nåede frem til denne, fiskede fem mand her uden problemer

Søndag gik turen videre over Ystad til turens største overraskelse og ikke mindst yderst positive oplevelse, nemlig området før Ystad, men også på vej mod Trelleborg. En tur langs kystvejen, der de fleste steder løber mindre end 100 meter fra kystlinien.

Kysten ved Ystad og Trelleborg...

Uha, for en oplevelse, stederne har egentlig ikke nogle navne, det er blot pynt og rev i stride strømme (ja undskyld udtrykket). Man kører langs kystvejen, kan hele tiden se de mange rev og hvor der er "ledigt". Er der lystfiskere på førstkommende rev, kører man blot 100 til 200 meter, sætter bilen og går ned for at fiske revet eller pynten af.

En halv time for tre til fem mand er passende, tilbage i bilen og videre ned af kysten til næste rev. Det er simpelthen fantastisk, hvordan man meget hurtigt kan komme til ekstrem gode fiskepladser, uanset om man fisker med flue eller spin. Her er der nemt at vade de fleste steder, ofte er der en lille sandbanke omkring revet, hvor man gå og fiske fra.

Her fiskede vi selvfølgelig en hel del den sidste dag. Vejret var nu med os, da der var en let sydlig vind, som kom ind fra siden og gav de eftertragtede krusninger på overfladen. "Fallerterne" er forholdsvis nemme at kende i vandet og ikke mindst deres bevægelsesmønster.

Så når man pludselig kan se en fisk bag blinket, som arter sig lidt anderledes i såvel udseende, som i bevægelsen, så rejser nakkehårene sig.

Jeg kunne se fisken på rimelig afstand med solbrillerne og pludselig kunne jeg se en flot konditioneret havørred på omkring de fire kg forfølge blinket, jeg trak blinket rundt om mig i håbet om at den ville hugge. Fisken så mig og drejede rundt.

Den drejede rundt og viste hele sin sølvblanke side lige op mod mig og gav et skvulp i overfladen. Mit brøl og et kæmpe hop i ærgrelse blev noteret af de andre. Den var flot og stor. Men derved blev det, selv om jeg fiskede vildt og længe i området.

I løbet af formiddagen og til midten af eftermiddagen, fik vores hold syv havørreder. De fleste "fallerter", men også et par brugbare fisk. Det blev for mit vedkommende et farvel til det sydsvenske kystfiskeri for denne gang - men hvor vil jeg dog gerne snart tilbage...

Tre rev lige til at gå til, her kunne vi fiske et par timer med meget gode chancer for at finde fisk tæt på kysten

Dejligt stor rev - husk på billederne måske er små, men her er der fiskeri til tre mand en time eller to

Som nævnt parkerer man bilen i vejsiden og de fleste steder,

Revene fiskes af ved at starte fra den ene side, vade ud

kan man som her finde trapper gennem hegnet laver til lystfiskerne

og affiske spidsen og ind igen - nemt at vade

Vil man vade længere ud end selve revet, er det godt at have en vadestav med, her er terrænet lidt mere besværligt

Det kan være svært at se, men her fisker ikke mindre end fem lystfiskere uden at genere hinanden - stort rev!

Som nævnt er det muligt langs revet at vade og fiske med såvel flue som spin, her en dansk fluefisker

Det kan se dybt ud, men helt ude på spidsen er det også til, at vade og som her dyrke spinnefiskeri med bobleflåd

Man kan bo på vandrehjem for billige penge i området. Man kan leje sig ind ved turistbureauer til fornuftige penge og ikke mindst til høj kvalitet. Der er campingpladser og har man telt med, kan man jo nemt finde sig et område at camperer på.

Mange af de danskere man møder i Sverige er selvfølgelig fra Sjælland, men trods deres forholdsvis lille strækning til godt fiskevand, var der nu også mange fra Jylland og Fyn i Skåne denne første weekend i april.

På omkring seks timer, inklusiv en pause til at strække ben, er man fremme i Brantevik fra Aalborg. Er man tre eller fire i bilen, kan man med to gange bropenge og benzin holde udgifterne langt nede og dermed få en god weekend med havørrederne i sydsverige.

Dette var ordene fra min side, som sædvanlig alt for langt, men det var en stor oplevelse, som jeg håber snart skal gentages. At der findes flotte fisk på den sydsvenske kyst, kan denne lille fine beretning fra weekenden efter jo klart bevise - uha for en fin fisk!

Klavs Frederiksen har denne beretning...

Vandet var blik klart det meste af tiden fra om fredagen, hvorfor fiskene var meget svære at få til bidet med almindelige blink. Derfor skiftede vi til bobleflåd med flue fra om lørdagen, hvilket ændrede hugfrekvensen markant.

Helt vildt var det søndag morgen fra solen stod op til kl. 08.30, hvor vi fik flere blankfisk, men under mindstemålet på 50 cm. Det blev også til sidegevinster i form af nedfaldsfisk på op til 75 cm. Kl. ca. 07.30 fik jeg et hårdt hug af en fisk, der ikke kom til overfladen som når en nedfaldsfisk typisk kroges.

Jeg kunne mærke, at der var meget hård modstand i den anden ende af snøren. Fisken tog flere udløb til højre og venstre for mig, men helt amok gik den først da den kom tæt på mig, hvorefter den tog et udløb på ca. 40 m. Jeg kunne mærke, at den gik i bunden, hvor den desværre fik sat sig fast mellem nogle sten på revet. Jeg kunne kun rykke linen over og ærgrede mig.

Allerede to-tre kast senere, helt ude i enden af kastet, fik jeg igen et monster hug. Igen var der ingen tvivl! Dette var ingen nedfaldsfisk. Fisken gik dybt og tog flere bund solide udløb. Denne gang ville jeg ikke have, at fisken satte sig i bunden, hvorfor jeg spændte bremsen lidt ekstra. Det skulle jeg ikke have gjort!

For da fisken kom mod land og så mig, tog helvede ved den. Jeg så netop kun lige halen komme op over vandet, inden den drog hen over revet som et lokomotiv, der uden problemer sprang mit forfang. Jeg kunne have kvalt mig selv bagefter for at have spændt den bremse for hårdt.

Med hovedet begravet i mine hænder gik jeg højtråbende på land for at montere et nyt forfang. Herefter døde fiskeriet helt ud. Tungt måtte jeg gå med mine fiskekammerater tilbage til teltejren for at få lidt morgenmad. Efter maden blev vi enige om at prøve på revet igen (Ved Gisløvshammer). Omkring kl. 10:00 startede vi fiskeriet igen.

Der var kommet lidt mere gang i vandet og der var åbenbart kommet fisk igen. En af mine kammerater fik en ørred på 48,5 cm. Da han ved hjælp af sit øjemål mente, at den var 50 fik den en over nakken. Han blev selvfølgelig mobbet hele turen hjem.

Klavs Frederiksen med den meget flotte blankfisk på fire kg og de var sat sammen på kun 66 cm. - sådan!

Hånefisken - som den lille undermåler efter svenske forhold, må betegnes som (48,5 cm), samt den flotte fisk på fire kg.

Mens han pillede lillebroderen fik jeg storebroderen. Igen helt ude i kasten fik jeg kroget en fisk, hvor jeg straks vidste, at der var tale om en blankfisk. Jeg fightede fisken meget nervøst og kunne se den komme helt ud af vandet, hvorefter jeg råbte på et net. Fisken kom i nettet og jeg på land - sejrrikt dansende det sidste stykke hen over revet.

Efter sejrns sødme kan jeg kun ærgre mig over, at de to mistede fisk fra tidligt søndag morgen sikkert var større en den landede. Dette vurderer jeg ved en sammenligning på modstanden under fightene - og som min makker efterfølgende skrev til mig: Evigt ejes kun det tabte!

Data på fisken er: en stor blank kanonfisk med løse skæl, den vejede 4,0 kg og målte 66 cm. Den blev fanget søndag den 10. april kl. 09.30 på bobleflåd med en red tag palmer.

Derudover kan Klavs Frederiksen berette om følgende: vi var fire personer af sted fra fredag eftermiddag til søndag middag den 8. – 10. april på den svenske sydkyst. Der blev fanget fisk hver dag, og der blev i alt fanget ca. 15 havørreder og en torsk, fordelt over hele weekenden.

Med venlig hilsen
Klavs Frederiksen

Finn Nielsen
KYSTFISKEREN

Sidst opdateret (fredag, 12 maj 2006)

Luk vindue